

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istorია

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XV. De Heracla.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

ANTONINUS.

μονοκλι ἀνιβολέντθ, ἀόκνωσ τήν εἰς τὰς ἀ-
δελφῶσ ὠφέλειαν ποιείαδ.

lum hortante, ac tantum non supplicante ut fratrum utilitati impigrè ferviret.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ΄.

Πεὶ Ἡρακλᾶ.

CAPUT XV.

De Heracla.

Ὅσῳ ὡς ἑαυτὸν ἑώρα μὴ ἔπαρκέναι τῆ
τῶν θεῶν βαδυτέρα σχολῇ, τῆτε δεξ-
τάσκι ἐρμηνεία τῶν ἱερῶν γραμμάτων, καὶ
πῶς ἐπὶ τῆ τῶν περὶ τῶν κατηχήσει, μὴ
ἀναπνεύσασιν συχωρέντων αὐτῶ. ἐτέρων ἐφ'
ἐτέροις δεξ' ἑω κ' μέλει ἐσπείρας ἵππ τὸ παρ'
αὐτῶ διδασκαλεῖον φοιτῶντων, διανείμασ τὰ
πλήθη, τὸν Ἡρακλᾶν τῶν γνωρίμων περὶ
κ' ἐν τε τοῖσ θεοῖσ περὶ αἰὸν, κ' ἄλλωσ ὄντα
λογώτατον ἀνδρα κ' φιλοσοφίας σὺν ἀμοι-
ρη, κοινωνῶν καὶ διση τῆσ κατηχήσεωσ τῶ μὲν
τῶ πρώτῳ τῶν ἀεπ' σοικειμῶν εἰσαγω-
γῆν ἵππ τῆσ ἀνιῶ δὲ τῆν τῶν ἐν ἕξει φυ-
λάξασ ἀχεράσιν.

Um autem animadverteret se nequaquam sufficere ad quietiorem rerum divinarum contemplationem, & ad sacræ Scripturæ scrutationem atque interpretationem, simulque ad institutionem eorum qui ad ipsum accedebant, per quos ne respirare quidem ipsi licebat, cum alii super alios a primo lucis exortu usque ad vesperam scholam ejus frequentarent: divisa omni auditorum multitudine, Heraclam ex familiaribus suis deligens, virum rerum divinarum studiosum, & alioqui doctissimum, nec expertem Philosophiæ, in docendi officio socium sibi atque administrum adjunxit. Et huic quidem institutionem eorum qui primis adhuc imbuerentur rudimentis mandavit: sibi verò perfectiores docendos reservavit.

Hereser
Niciph.
c. 11. l. 5.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ις΄.

Ὅσῳ Ὀριγῆνι πεὶ τὰσ διὰσ ἐσπεδάσιν γραφῶσ.

CAPUT XVI.

Quantum studium Origenes in divinis Scripturis collocaverit.

Τὸσαύτη ἡ εἰσῆγεθ τῶ Ὀριγῆνα τῶν
θεῶν λόγων ἀπικελευμένη δεξίτα-
σι, ὡσ καὶ τῶν Ἑβραῖῶν γλώσσιαν ἐκμα-
θῆν. τὰσ τε πῶσ τοῖσ Ἑβραῖοῖσ ἐμφερεμέ-
νασ πρῶτοτύπεσ αὐτοῖσ Ἑβραῖῶν σοικείοσ
γραφῶσ, κτῆμα ἴδιον ποιήσασ. ἀνιχνεύ-
σάτε τὰσ τῶν ἐτέρων πῶσ τὰσ ἐβδομηκον-
τα τὰσ ἱεράσ γραφῶσ ἡρμηνευκότων ἐκδό-
σασ, καὶ πῶσ ἐτέρας πῶσ τὰσ κατῆμαξου-
μῶνασ ἐρμηνείασ ἐναλλατῆσασ, τῆν Ἀκύ-
λε καὶ Συμμάχε καὶ Θεοδοτίωνθ ἐφθ-
ρέν ἄσ σὺν οἰδ' ὄθεν ἐκ τῶν μυθῶν τὸν
πάλαι λανθανέσασ χρόνον ἀνιχνεύσασ, εἰσ
φῶσ περὶ γαβρ. ἐφ' ὧν διὰ τῆν ἀδηλόγη-
τα, πῶσ ἄρ' εἶεν σὺν εἰδῶσ, αὐτὸ τῶτο μό-
νον ἐπεσημῆνασ, ὡσ ἀρα τῆν μὲν ἐν ἕξει τῆ
περὶσ ἀκτῶ Νικοπόλει. τῆν ἡ ἐν ἐτέρῳ τό-
πῳ τῶσδε. ἐν γε μὴν τοῖσ Ἑξαπλοῖσ τῶν
Ψαλμῶν μὴ τὰσ ἵππ τῆσ τεσσαράσ ἐκ-
δόσασ, ἡ μόνον πέμπτῳ, ἀλλὰ καὶ ἕκτῳ
καὶ ἐβδόμῳ πῶσθεῖσ ἐρμηνείαν, ἐπὶ μιᾶσ
αὐθῖσ σσημειώσαι ὡσ ἐν Γεριχοῖ εὐσημέ-
νησ ἐν πῶσ κ' τὰσ χρόνασ Ἀντωνίνε τῶ
ἡσ Σεβῆρου. ταύτασ ἡ ἀπάσασ ἵππ τῶν

Tantum porrò curam ac diligentiam in divinis Scripturis pericrutandis adhibebat Origenes, ut Hebraicam etiam linguam didicerit, & authenticos Scripturarum libros Hebraicis scriptis literis, qui apud Judæos habentur, sibi comparaverit: aliorum quoque qui præter septuaginta Interpretes sacras Scripturas interpretati sunt, editiones pervestigaverit: nonnullas denique interpretationes à tritis illis & vulgatis Aquilæ scilicet ac Symmachii & Theodotionis diversas repererit. Quas quidem ille ex nefcio quibus crutas angulis in quibus jamdudum delituerant, primus in lucem produxit. Et cum obscurum incompertumque haberet cujusnam essent auctoris, hoc solum de ipsis adnotavit, alteram quidem à se repertam fuisse Nicopoli juxta Actium: alteram verò in alio quodam loco. Quinetiam in Hexaplis Psalmorum exemplaribus, post insignes illas quatuor editiones cum non quintam modò sed etiam sextam ac septimam apponeret versionem, rursus in principio unius notavit inventam illam fuisse Hierichunte in dolio, temporibus Antonini Caracallæ qui Severi filius fuit. Has igitur omnes interpretationes cum in unum

Vide Ni-
cephor.
ibid.

Ec